

PORIN KIRKKOSANOMAT

N:o 2. 1960

5. vuosikerta

TÄNÄ PÄIVÄNÄ

Aurinko paistaa tänä päivänä. — Se tietää kevään tuloa ja kesän lähestymistä. Jokainen kevät merkitsee ihmiselle uuden elämän puhkeamista, virkistävää toivoa ja toimintamahdollisuuksia.

Jokaiselle kuuluu myös Hebrealaiskirjeen sana: "Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, alkää paaduttako sydämiänne" (Hb. 3; 7). Mutta mitä hyötyä on hienoista tilaisuuksista, jos ei niitä käytetä hyväkseen toimimalla? Ihmettelemme monitoimisia henkilöitä. Miten he ehtivät harrastamaan ja toimittamaan niin monia asioita? Heidän salaisuutensa on ajan oikeassa käyttämisessä. Päivän tunnitkin ovat tarkoin varatut kullekin tehtävälle. Ja jokaisena viikkona on otettu huomioon täydellinen lepo- ja virkistyspäivä. Silloin ei johtajatauti pääse yllättämään liiallisen paineen ahdistamaa ihmistä. Työpäivä otetaan vastaan aurinkoisena ja otollisena tilaisuutena. Huolehditaan myös jokapäiväisen elämän tarpeiden hankkimisesta, eikä sitä jätetä iltaan, jolloin elintarvikelikkeet ovat jo suljetut.

Maailma ei saisi niin paaduttaa ihmisiydämiä, että kiireen tähden jätetään hengellinen elämä ruokkimatta ja lepopäivä pyhittämättä. Kesäaika tarjoaa seurakunnankin piirissä mitä vaihtelevimpia virkistystilaisuuksia kaiken ikäisille. Nii- tä ovat sananjulistustilaisuudet ulkona luonnossa. Joka torstai-ilta kokoonnutaan esim. vanhan hautausmaan puistoon. Junnilan kesäsiirtola meren rannalla on nuorten ja vanhojen kansoittama ja seurakunnan eri työpiirit tekevät monia retkiä jopa Lappiin saakka. Hengellisille kesäpäiville menijöitä on myös paljon. Ja kaikkialla lähestyy Jumala sanansa välityksellä seurakuntalaisiaan. Miksi kristitty ihminen jättäisi kaiken käyttämättä? Jos niin tapahtuu, on hengellinen sairaus jouduttamassa kuoleman tuloa.

Kun mennään lepäilemään kesäviikko paikkaan, pitäisi muistaa ottaa mukaan myös Raamattu, eikä vain kaikenlaisia kuvalehtiä. Siellä on aikaa lukea joitakin Raamatun kirjoja kokonaan lävitse yhteenmittaan ja näin ammentaa ohjeeksensa Jumalan tahto, ettei aina olisi tuomassa esiin vain omaa mielipidettä, joka tietämättömyyden tähden voi olla kypsytön ja ristiriitainen.

Aurinko paistaa niin hyvin kuin pahoillekin. Tämä Jumalan armon osoitus ei saisi olla yllykseenä välinpitämättömyyteen, vaan aukaise- maan silmät näkemään omaa rajoittuneisuutta ja pyrkimään arno- lahjojen oikeaan käyttöön.

P. O. Ekko.

POIKIEN KESÄLEIRIT

- 1.—4. 6. Junnilan poikapäivät.
7.—9. 6. Junnilassa yli 12-vuot-
poikien askartelupäivät.
24.—26. 6. Junnilassa nuorukaisten
juhannusleiri.
1.—8. 7. Partioleiri maastossa.
25.—31. 7. Itä-Siilingissä meripar-
tiolaisten suurleiri "Sa-
tahanka".

- 1.—5. 8. Junnilassa poikaleiri.
27.—28. 8. Junnilassa poikien ke-
säkisaat.

Ilmoittautumiset tehtävä nuori-
sotoimistoon viimeistään viikkoa
ennen leirin alkua. Leirimaksut
100 mk vuorokaudelta.

Uskonelämän hoitaminen

Kun Jumala herättää hänestä vieraantuneen ihmisen ja syn-
nyttää hänessä uutta elämää, niin ihminen kokee tämän syn-
tien anteeksisaamisesta johtuvana vapautuksena. Uusi olotila
ei kestä ellei sitä hoideta. Uskonelämämme on kuin keuhkoissa
ikkunapuutarhassa viheriöivä kasvi. Se tarvitsee elääkseen ja
kukoistaakseen jatkuvaa hoitoa. Kristinoppimme sanoo uskon-
elämän hoitamisesta: "Pysyäkseen ja vahvistuakseen uskossa
kristityn tulee ahkerasti käyttää Jumalan sanaa ja Herran py-
hää ehtoollista, rukousta ja kristittyjen keskinäistä yhteyttä." Apostolien teot kertovat ensimmäisten kristittyjen voimanhä-
vittämisen olleen juuri tässä. (Apt. t. 2:42).

Joitain vuosikymmeniä sitten syntyi ylioppilasmaailmassa
raamatunlukemisen herätys. Noustiin tavallista aikaisemmin
aamulla ja tuo aika käytettiin raamatun lukemiseen. Monien
kohdalla tämä on jatkunut läpi elämän. Usein valitetaan uskon-
elämän heikkoutta ja syy on monasti siinä, että on laiminlyöty
raamatun lukemiseen. Toisaalta haluttomuus siihen on ilmaus
sammumassa olevasta uskonelämästä. Siitä ja väärästä arkuu-
desta kertoo vähäinen ehtoollisella kävijöiden joukko. On syytä
painaa mieleensä se, että Jeesus on itse asettanut ehtoollisen
juuri vajavaisia opetuslapsiaan varten. Ei ehtoolliselle menijäl-
tä odoteta ansioita, vaan siinä hän saa näkyvässä muodossa
vakuutuksen syntien anteeksiantamuksesta.

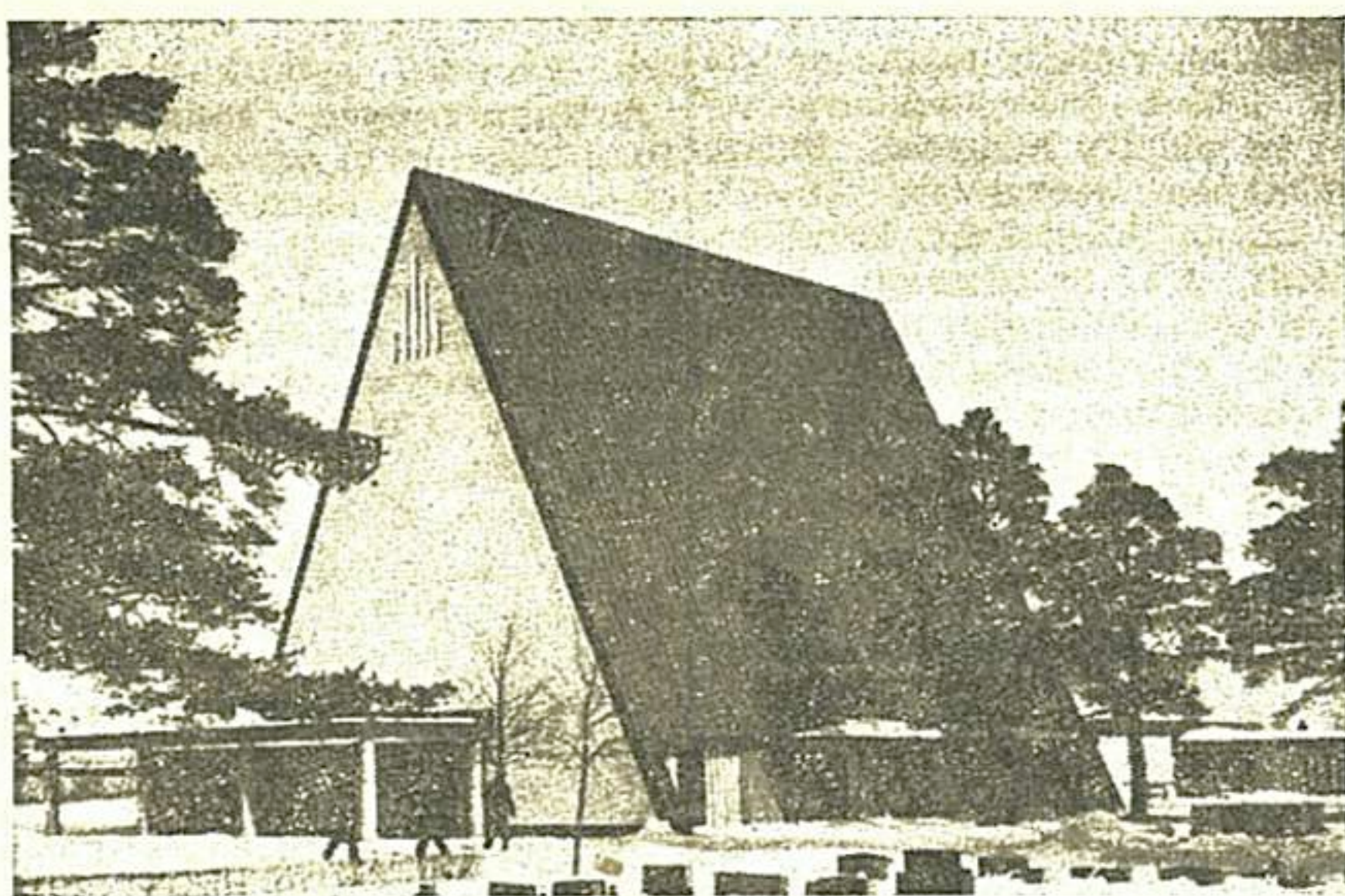
Rukousta on verrattu voimajohtoon, joka yhdistää ihmisen
Jumalan voimakenttään. Rukouksen kautta pääsevät Jumalan
siunauksen virrat koskettamaan ihmistä. Rukouksen kivi-
laisuus kertoo siunauksen vähäisyydestä samoin kuin siitä, ettei
ole ymmärrystä eikä tarvetta vaalia kalleinta aarretta, yhteyttä
Jumalaan. Jumala on luonut meidät niin, että kristittyjen kes-
kinäinen yhteys lujittaa uskonsiteitä. Sitä koetaan sekä yh-
teisessä jumalanpalveluksessa ja muissa seurakuntakokouksissa
että uskoviensa ystävien parissa.

Sielunvihollinen on kekseliäs asettamaan esteitä uskonelämän
hoitamisen tielle. Ne olisi opittava tuntemaan. Olisi myös ym-
märrettävä, että uskonelämän säilyminen edellyttää lujaa itse-
kuria.

Liisa Huuhka

"Yhteiset kirkkomatkat ovat kallisarvoinen pääoma"

LÄNSI-PORIN KIRKKO JA HAUTAUSMAAN KAPPELI VIHITYT

Hautausmaan siunauskappeli

Huhtikuun 9. ja 10. päivä olivat pyhätkä matkat". Arkkitehti Kuva-
Porin seurakuntatyön merkkipäiviä. miten tämä psalmi on tulvillaan
Edellisenä viikolla arkkitehti Ilmar' kirkonkäymisen onnea, joka on
Salomies arkkitehti Keijo Val- pirttu lapsuudesta asti. Psalmin
lin suunnitteleman siunauskappe- laulaja ajattelee jalolla kateudella
lin ja seuraavana päivänä Vähäl- niitä, jotka palvelusvirkansa täh-
leraumalle kohonneen Länsi-Porin den toimivat temppelissä. Itse hän
kirkon, jonka tekijä on arkkitehti tyytyy esikartanon varjottomaan
Mikael Nordensvan. helteeseen, mutta sydän kaipaa
Kappelin vihkimispuheessa lähti elävää Jumalaa kohti.

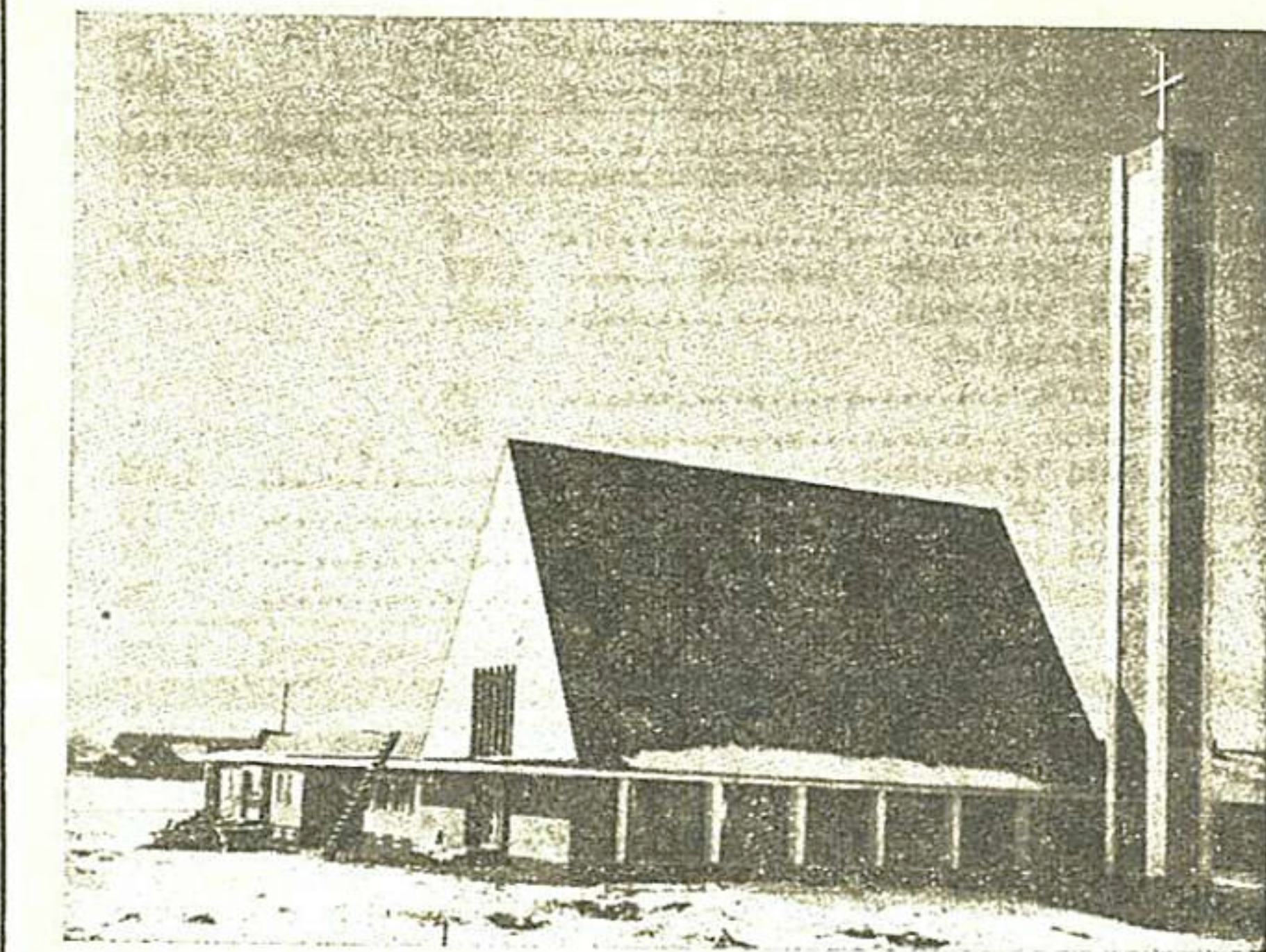
Siellä on sana, joka valai- see. Siellä on alttari, jonka
arkkipiispa kolmannen uskonkap- rauhaan levoton sydän kätke-
paleen sanoista "Minä uskon syn- tyy niinkuin lintu pesänsä suo-
tien anteeksisaamisen, ruumiin jaan.

Sovituksen tarve ja jälleen- näkemisen ikävy täyttävät useimmat tänne tulevat, sillä me teemme erehdyksiä ihmis-
suhteissa. Kun peruuttamaton muutos, kuolema tulee, ymmärre-
tään kuinka toisin moni asia olisi voinut olla. Kaivataan anteeksian-
tamusta.

Tämä huone ei ole vain kuole- man kartano, vaan ystävä saate-
taan täällä Jumalan turviin uskoen ylösnousemukseen. Lahoava ruumis
on siemen, jolle Jumala antaa uu- den varren. Se ei ole luonnonoppi-
nen selitys, vaan ihana kristillinen vakaumus. Täällä ovat jäähyväiset,
toisella puolen rakkauden kohtaa- minen.

Kirkon vihkimäpuheen aiheena oli Psalmin 84: 7—8 "Autuaat ne ihmiset... joilla on mielessänsä

pyhät matkat". Arkkitehti Kuva-
Porin seurakuntatyön merkkipäiviä. miten tämä psalmi on tulvillaan
Edellisenä viikolla arkkitehti Ilmar' kirkonkäymisen onnea, joka on
Salomies arkkitehti Keijo Val- pirttu lapsuudesta asti. Psalmin
lin suunnitteleman siunauskappe- laulaja ajattelee jalolla kateudella
lin ja seuraavana päivänä Vähäl- niitä, jotka palvelusvirkansa täh-
leraumalle kohonneen Länsi-Porin den toimivat temppelissä. Itse hän
kirkon, jonka tekijä on arkkitehti tyytyy esikartanon varjottomaan
Mikael Nordensvan. helteeseen, mutta sydän kaipaa
Kappelin vihkimispuheessa lähti elävää Jumalaa kohti.

Länsi-Porin kirkko Vähäraumalla

KUOLLUT

Huhtikuun 5. p:nä kuoli Porin yleisessä sairaalassa pitkäaikaisen taudin murtamana rovestinrouva Salli Johanna Lauro, o.s. Mark- kula. Hän oli syntynyt 1. 11. 1902 Tammelassa. Käytyään keskikoulun hän solmi avioliiton nykyisen Re- posaaren seurakunnan kirkkoher- rana toimivan rovasti Viljo Lauron kanssa. Niin kauan kuin voimat riittivät, hän oli innolla mukana seurakunnallisissa toiminnassa. Sy- dämellisen ja avoimen luonteensa johdosta hän sai paljon ystäviä.

Hautaus tapahtui I Pääsiäispäi- vänä Reposaarella.

AUTUAAT

ne ihmiset, joilla on voimansa si- nussa, joilla on mielessänsä pyhät matkat. Ps. 84: 6.

Kirkosta eronneitten määrä vähenee vuosittain Porissa

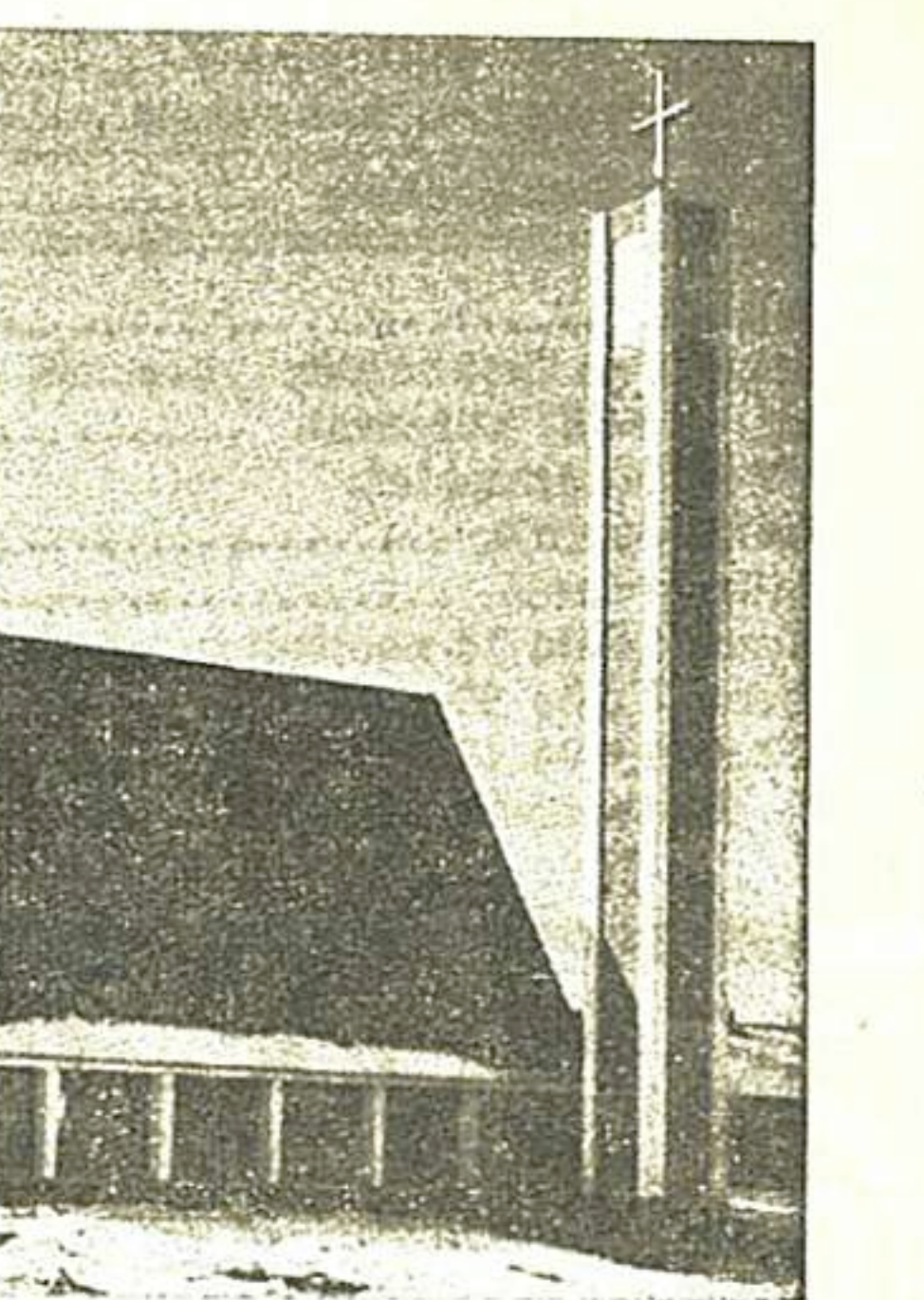
Viime vuoden kuluessa erosi Po- rin kaupunkiseurakunnasta 328 henkilöä, joista 209 miestä ja 119 naista. Eronneitten määrä oli huo-
mattavasti pienempi kuin vuonna 1958, jonka aikana erosi täällä kir-
kosta 404 henkilöä, joista 279 mies-
tä ja 125 naista. Vuonna 1957 erosi
420, vuonna 1956 erosi 374 ja vuon-
na 1955 329 henkilöä.

Edellä lueteltujen tilastotietojen johdosta mainittakoon, että jo pit-
kän aikaa tiedossa ollut uusi ennakkoerintälaki lienee vai-
kuttanut edullisesti niihin, jotka ovat paljoksuneet kirkollismaksuja. Useimmat ihmiset ovat uskonnolli-
sia ja haluavat olla seurakunnan yhteydessä, mutta joskus rahan-
puute ja ehkä toisin ajattelevien painostuskin saavat aikaan eroa-
mispäätöksen. Näin on luultavasti laita monien miesten kohdalla, jot-
ka voivat mielessään lohduttautua ajattelemalla, että perhe jää kui-
tenkin seurakunnan yhteyteen, mutta hän itse vapautuu maksuis-
ta. Koska seurakuntamaksun peri-
minen nykyisellään ei oikeastaan vaikuta mitään kenenkään tilissä,

Tämmöiseksi paikaksi tämä uusi kirkko vihittään. Jos Vanhan Tes-
tamentin kirkkovieraan matka oli vaikea, on nykyhetken ihmisen kirkkotie hankala kotoisten puu-
hien ja ulospäin vetävien lähtemi- sen aiheiden tähden. Jos meidän hengellinen harjoituksenne jää radion varaan, ei totuttauduta Herran huoneen hartauteen ja nuo-
ri polvi menee elämän tielle ilman siunausta. Yhteiset kirkkomatkat ovat kallisarvoinen pääoma. Tästä asiasta on nyt taisteltava. "Tästä edes olen pitävä huolen siitä ettei minun paikkani kirkossa ole tyhjä".

Länsi-Porin seurakuntatyökes-
kuksessa on paitsi kirkkoa, siihen yhdistettävä seurakuntasali, voimis-
teluhalli, toistakymmentä kerho-
huonetta, sauna, papin, vahtimesta-
rin ja diakonissan asunnot ja parinkymmenen metrin korkuinen kellotorni.

Hautauskappelin yhteydessä on tilava ruumishuone, jäädytyskuone, omaisten- ja odotushuoneet, kaikki erittäin tarpeelliset entisen ahtaan kappelin jälkeen. Kummankin ra-
kennuksen arkkitehtuuri jyrkkine kattoineen ilmaisee rakennukset ju-
malanpalveluspaikoiksi.

Länsi-Porin kirkko Vähäraumalla

YKSITYISUSKONTO

— Ei Jumala muutu miksikään yksityisen ihmisen mielipiteistä. Vaikka puhutaankin paljon hen-
kilökohtaisesta uskonnonvapaudes- ta, voidaan sanoa, ettei voi olla mitään yksityisuskonnollisuutta. Saattaa kyllä olla monenlaisia aja-
tuskantoja, mutta on vain yksi pe-
lastususkonto, se joka on lausuttu Raamatun sanassa.

HILJAISUUDESTA SIUNAUSTA

ME OLEMME UNOHTANEET HILJAISUUDEN VOIMAN ja olemme nääntymässä tämän ajan äänekkäseen hälinään ja kiireiseen touhuamiseen ei vain maallisissa tehtävissä, vaan myös hengellisen elämän alalla.

Suuret hengelliset kokoukset ovat usein niin ohjelmatäyteisiä, että niistä palataan kotiin lopen uupuneina. Levottoman mainoksen makua jää julistuksesta, joka ää-nenvahvistajan välityksellä kaikuu maalaiskylän keskellä. Voidaan tietysti sanoa, että herätyskokouksista saatuja muistoja voi mietiskellä jä-lestöpäin kotona hiljaisuudessa. Mutta onko kotona sitä hiljaisuut-ta? Eikö useimmin arkeen palaaminen sammuta heti vasta sytty-nyttä elämän liekkiä?

Kun Herra oli kutsunut valitse-mansa tekijät: Johannes Kastajan, Jeesuksen, Paavalin ja Lutherin, saattoi hän heidät yksinäisyyteen valmistumaan tehtävänsä. Siellä he mietiskelivät Raamatun ääres-sä, rukoilivat ja taistelivat hengel-lisissä kiusauksissa. Herra oli heitä lähellä ja auttoi heitä hedelmälli-siin tuloksiin.

Ihmisen ei tarvitse mennä luos-tariin saadakseen tilaisuutta hil-jaiseen mietiskelyyn. Mutta hän tarvitsee aika-ajoin arkisesta poik-keavan ympäristön, missä voidaan häiriintymättä elää Jumalan lähei-syydessä. Onhan meillä yksi lepo-päivä viikossa! Miksi ei sitä käy-tettäisi hiljaisuudessa kooten siu-nausta ja sisäisiä voimia?

Tarvitsemme hiljaisia kokouksia, jotka ovat järjestetyt esim. kesä-kotien suojiin tai leiriohjelmiin syr-jäiseen saareen. Tällaisten tilai-suuksienkin ohjelma on tarkoin järjestettävä edeltäksin, ettei se valuisi joutilaaseen maleksimiseen. Kuluneena syksynä oli Ruotsissa Västeräsin hiippakuntakodissa hil-jaiset päivät seurakuntatyönteki-jöille. Kolmen päivän aikana oli puhuminen ja keskustelu kielletty. Jokainen päivä alettiin Herran Ehtoollisella. Ruokailu toimitettiin tänettomasti. Kolmasti päivässä

POJAT TOIMIMASSA

Pojilla on oma maailmansa, jossa he elävät. Pojat puuhailevat mie-llellään yhdessä. Vanhempina em-me aina ymmärrä heitä. Ellemme järjestä heille ohjattua toimintaa, kehittävät he itse toimintamuotoja. Näemme vain joukon poikia ko-koontuvan, mutta emme tiedä, miksi. He toimivat salassa. Täl-laisten poikasakkien toiminta on heidän valitsemastaan johtajasta riippuvainen. Kehitys ei aina ole myönteistä.

Hoitamattomien "sakkien" toi-minta voi kasvattaa kieroksi koko poikien ajatusmaailman. Ajatukset ovat moottoreita, jotka johtavat tekoihin. Arvostelemme poikia ja monesti iskemme ankarallakin ruoskalla. Onko syy pojissa, vai meissä kasvattajissa? Olemmeko tehneet mitään heidän hyväkseen? Tuemme poikien hyväksi tehtä-vää työtä?

Poikien oma toiminta kasvattaa heitä enemmän kuin osaamme ar-vatakaan. Seurakunta tahtoo teh-dä työtä poikien hyväksi. Työn tarkoituksena ei ole vain harras-tusten herättäminen, vaan poikien sisäinen kasvaminen, että heissä oleva Jumalan ihminen saisi ra-vintoa.

Toiminta tapahtuu pääosaltaan kerhojen piirissä. Työpisteitä on 20. Kerhoista osa on niinsanottuja eri-koiskerhoja. Vapaaehtoisia kerhon-johtajia on 19. Partitoiminta on vilkasta kaikissa vartioissa, joita on 7. Lippukunnan jäsenmäärä on johtajineen 90. Lahduttavan jou-kon muodostaa kolkat, joita on 30. Jokainen työpiste muodostaa oman osastonsa. Osastot jakautu-vat edelleen kerhoiksi. Kerhoja on yhteensä 52.

kokoontuuttiin ohjattuun mietiske-lyhetkeen ja kahdesti päivässä pi-dettiin rukoushetki. Vasta päivien lopussa oli keskustelutilaisuus. Täl-laista ohjelmaa voitaneen pitää pohjana vastaaville tilaisuuksile meidän oloissamme.

Ohjattu mietiskely on tarpeen joka tapauksessa. Siinä on syytä pitää Jumalan sanaa lähtökohtana. Kun jokaiselle annetaan mietiske-lyn aiheeksi Raamatun kohta, py-ritään sovittautumaan siihen, etsi-mään Jumalan tahtoa ja kysymään miten itse voisi toteuttaa esillä ole-vaa totuutta. Näin eivät ajatuk-set pääse harhateille, vaan ne voi-daan pitää kurissa.

Riittävän runsas lepo on tar-peellinen hiljaisilla päivillä ja myös oleskelu luonnon raikeudessa. Vä-syttävät valvomiset jäävät pois ja voidaan palata arkitöihin ruumiil-lisestikin virkistyneinä. Hengelli-sen elämän virkistymiskokous on saanut näin täyttää tehtävänsä. Ehkä hiljaisuuteen totuttomallal-la on aluksi vaikeata, mutta se olisi kuitenkin tarpeellista. Tarvit-semme voimien kokoamista sekä suuria että pieniä tehtäviä varten. Tässä toteutuu Lutherin sana: Kun on hyvin rukoiltu on työ puoliksi tehty.

P. O. Ekko

Kirkonkävijän ajatuksia saarnasta

Elävästä elämästä otetut havainnolliset esimerkit sopivat mielestäni saarnaan erinomaisesti. Elämän lähei-syys kaikessa. Tieteellisyys ei pue saarnaa, jos se on viety liian pitkälle. Yksinker-tainen, havainnollinen, Raamatun pyhää sanaa selvästi selittävä saarna on miellyt-tävää kuultavaa ja hedelmää kantava.

Pari vastaajaa on kuullut oppi-neilla sanoilla höystettyjä saarnoja ja lausuvat niistä mielipiteensä seuraavaan tapaan:

"Toivoisin, ettei saarnatessa käy-tettäisi vieraskielisiä, vaikkakin ju-maluusoppilisia erikoissanoja, kos-ka joka kerran, kun olen tällai-seen kiinnittänyt huomiota, olisi löytynyt täysin vastaava suoma-lainen ja jokaisen kuuntelijan tun-tema sana."

"Joskus saarnat ovat niin hie-noja sananmuotonsa puolesta, että kun ei ole akateemista sivistystä, ei pääse kaikista asioista täyteen käsitykseen."

Useimmat vastaajat toivovat, et-tä julistus olisi selkeän herättävää. Mutta sen lisäksi odotetaan saar-nalta rohkaistusta, raamatullisuutta ja ennen kaikkea Kristuksen pe-lastustyön kirkastamista. Jeesus Kristus ristiinnaulittuna ja ylös-nousseena.

Huomaamme, että sanankuulijat eivät etsi opettajia "korvasyhyyn-sä", vaan kaipaavat todella ravit-sevaa hengen ruokaa. Tämä on hyvä saarnaajienkin pitää mieles-sä ja toteuttaa.

NUORTEN RETKEILY

Retkeily on eräs nuorisotyön tär-keitä muotoja. Retkillä opimme tuntemaan toisiamme paremmin kuin muuten. Retkillä yhteiset ko-kemukset ja elämykset liittävät toverijoukkoon. Toveruuden tunte-minen ja kokeminen on eräs nuu-ruuden tarpeita. Seurakunnan nuorten retkillä ei kuitenkaan yh-distä ainoastaan toveruus, vaan myös yhteiset hetket Jumalan kas-vojen edessä.

PORILAINEN PAPPI

oli vihkinnyt avioliittoon erään vir-kanaisen, joka piti yhä toimensa. Kuukauden kuluttua tapasi pappi nuoren rouvan ja kysyi, miltä tun-tui olla avioliitossa. Hän sai vas-tauksen: "Ainakin työ on lujasti li-sääntynyt."

Ei niin,
vaan näin

KIRKKOJUHLIA PORISSA

1. 5. Kansan Raamattuseuran kirkkoilta. Past. Pentti Palonen, Heikki Huhtala, kita-rakuoro.
 8. 5. Tyttöjen teinikunnan kirkkojuhla.
 15. 5. Kaatuneiden omaisten kirkkoilta.
 22. 5. Tyttöjen kirkkopyhä, Länsi-Porin kirkossa, teol. kand. Leena Ropponen.
 26. 5. Lähetysjuhla, kirkkoherra Kahra. Lasten päiväkerhon päättäjäiset.
 6. 6. Diakonisojen. vihkiminen, arkkipiispa Ilmari Salomies.
- Elok. Evankelioimistyön Liiton kesäjuhlat.

MINUN SIELUNI

IKÄVÖITSEE

ja halajaa Herran esikartanoihin, minun sydämeni ja ruumiini pyrkii riemuiten elävää Jumalaa näkehti. Ps. 84:3

VAELLUS

on taakseen jättämistä Mitä huonoa voisit jättää pois elämästäsi?

VAELLUS

on jälkien tekemistä Mihin perässä tulevat näkevät jälkiesi vievän?

VAELLUS

on päämäärään kulkemista Miten kiiruhdat ennenkuin tulee pimeä?

Muista luojaasi nuoruudessaasi

ennenkuin pahat päivät tulevat ja joutuvat ne vuodet, joista olet sanova: "NÄMÄ EIVÄT MINUA MIELLYTÄ"; ennenkuin pimenee aurinko, päivänvalo, kuu ja tähdet ja pilvet palajavat sateen jälkeenkin; jolloin huoneen vartijat vapisevat ja voiman miehet käyvät koukkuisiksi ja jauhajanaiset ovat joutilaina, kun ovat menneet vähiin, ja ikkunoista-kurkistelijat jäävät pimeään ja kadulle vievät ovet sulkeutuvat ja myllyn ääni heikkenee ja nousee linnun lauluun ja kaikki laulun tyttäret hiljentyvät; myös peljätään mäkiä, ja tiellä on kauhuja ja mantelipuu kukkii, ja heinäsiirikka kulkee kankeasti ja kapriisinnappu on tehoton; SILLÄ IHMINEN MENEÄ IANKAIKKISEEN MAJAANSA, ja valittajat kiertelevät kaduilla; ennenkuin hopealanka katkeaa ja kultamalja särkyy ja vesiastia rikkoutuu lähteellä ja ammennuspyörä särkyneenä putoaa kaivoon. Ja tomua palajaa naahan, niinkuin on ollutkin, JA HENKI PALAJAA JUMALAN TYKÖ, joka sen on antanutkin. (Saarn. 12: 1-7).

Kielemme on muuttunut

Jos voisimme matkustaa ajassa taaksepäin, saisimme huomata, että olisi vaikeata ymmärtää esi-isämme puhetta. Niin paljon on suomenkielikin muuttunut vuosia-tojen kuluessa. Annamme tässä muutamain näytteitä. Ensiksi vuosisatamme vaihteen kieltä:

Eräänä ehtoonä oli vaimo miet-timiseen vaipunut. Pensaat vihoit-tivat lehdessä. Ulkoa kuuluvat ih-misäidnet sekaantuivat soittonen-voihin. Vaimon orpanakin tuli sin-ne ja otti osaa hänen kaipioonsa, koska itse oli matkastaan ihanasti palkittu. Kellään ei ollut hänen ylitsensä valtaa, sillä hän oli rikas ja kävellyt porfyripermannolla karbunkelisormus sormessa vielä edellisviikolla. Vaimoraukalla ky-syttiin: "Kuhunka sinä aivot jout-tua kun talosi purjetaan alas ja sinut pitää vankilaan suljettaman. Halajat kai kuolemaa, kun olet tuomittu ryöväistä silloin, kun miehet joivat niin, että tulivat tai-nioiksi." Hänen läsnään olleiden vaimojen valitus elikkä itku täytti majan, kun murheinen lausui: "Miksis minut ylenannoit Juma-la?"

Toisen näytteen lainaamme vuo-den 1777 painetusta kirjasta:

Tämän kaunin kirjan esipuhe taitaa parhaimin neuvoa ja utos-andamisen kanssa edes panna tar-koitukset pois perata kaikkinaiset väärät ajatukset, jotka monen ty-könä vallan pitävät. Tästä sinä halullinen lukia yläkyläisestä näet tämän kirjan kallinden ja ettei se meille ikänäns lijaksi ole, vaan kelpa se opettaile suurexi hyödy-tykseksi. Enin osa käyväät Ripillä orjallisella petvolla ja ei tiedä mi-hin heidän pitää izens lukeman, mahdollisten eli mahdottomain se-kaan, josta se wahingo tulee, että he taikka laimin lyöväät izäns kas-vattamisesta, eli vaivavavat heitänsä murheella ja erytyksellä.

Ja vihdoin 1642 kirjakielen näyte c-kirjaimineen ja sanontoineen, joi-ta tavataan enää vain Vakka-Suo-messa:

Älkön myös jocu hulco/että Je-sajast on niin paljo pidetty silloin hänen aicanans Judan Caussan

seas/niins cuin hänestä nyt pide-tän/vaan sangen ylöncaztottuna/ niin cuin hän itse todista 58 lugu-sa/nimittän/että he pistit kiel-däns maalle/ ja cocotit händä coh-dens sormellans/ja pidit caicki hä-nen saarnans hulludena/paidzi muutamita harvoja hyviä/sencal-daisia cuin Cuningas Ezechia: sillä se oli sen Caussan vanha tapa/ naura ja pilcata Jumalan Prophe-taita.

Lukija tehnee itse havaintonsa ja huomannee ajatuksen lausunnan erilaisuudet.

PORIN KIRKKOSANOMAT

Julkaisija Porin Seurakunnat Jaetaan postitse Porin seura-kuntien talouksiin

Päätoimittaja: rov. Matti A. Mustonen, Hallituskatu 9. Puh. klo 10—12 12403, muul-loin 12525.

Toimitussihteeri: rov. P. O. Ekko, Hallituskatu 9. Puh. klo 9—12 12201, muulloin 13631.

Toimituskunta: rov. Viljo Lauro, past. Paavo Tarna, past. Tapani Pietilä, teol. kand. Liisa Huuhka, cpett. Kalervo Niemelä.

Toimitus ja konttori: Pori, Hallituskatu 9. Puh. klo 9—12 12201. Pankki: Poh-joismaiden Yhdyspankki. Pori.

Ilmoitushinnat: 25 mk pals-tamillimetritä, värilliset eri sopimuksen mukaan.

Tilauhinta: 1 vuosikerta kotimaahan 150:—, ulko-maille 200:—.

Kirjapaino: Satakunnan Kir-jateollisuus Oy.